

син от Сливен. Архимандрит Панарет е възрожденски деец по църковното дело. Стефан Панаретов е професор в Роберт колеж в Цариград, също деец по църковните борби, дипломат, първи пълномощен министър на България в САЩ.

Село *Панаретовци* е било самостоятелна община, в която за определено време е влизало и с. Мечкарево, а от 1934 г. е към Самуилово.

През 1910 г. селото има 326 жители; 1926 – 396; 1934 – 508; 1965 – 556; 1985 – 489; 2001 – 404 и 2010 г. – 336 души.

Начало на учебното дело се поставя през 1862 г., Училището, което днес е закрито, се е сдобило със сграда през 1871 г.. Читалището „Пробуда“ е основано през 1938 г.

Поминъкът в миналото бил е земеделие и животновъдство. По-късно се развива овощарството – отглеждане на праскови, лозя и зеленчуци.

Землището на селото е с площ 10,2 кв. км и граничи със землищата на Самуилово, Глуфишево, Николаево, Ковачите и Мечкарево. По-голямата му част е в Сливенското поле с височина 150 м. при р. Тунджа. Южната му част е заета от ниските ридове на Източна Средна гора, достигащи до 280 м при Узун байр. Заблатените в миналото земи покрай р. Тунджа са отводнени с построяването на напоителната система „Средна Тунджа“.

Названията на местностите са предимно от турски произход.

ЖИ: *панаретовец, панаретовка, панаретовци, панаретовче, кърсанлийец, кърсанлийка, кърсанлийци, карсънлийче.*

МИ: *Азмàка, Азмàците, Алчàка, Алпàшови чейри, Аркарè исì, Арлà тарлà, Байр тарлà, Бахчàта, Бекìрските нìви, Бìкя, Бозалткà, Бряста, Бъчваровата воденìца, Върбàта, Вървището, Герèните, Герèнчето, Герèня, Гермìята, Глуфìйшевски герèн, Глуфìйшевски чейри, Глуфìйшевско шосè, Голямата сатмà, Гòрна корìя, Гъзера, Гьòла, Дамàрски път, Дàневото, Демирджìй йолу, Дермèн тарла, До Алчàка, До байра, До Бахчàта, До брегà, До Гермìята, До Бозалткà, До грòбищатà, До дòла, До Кадънски азмàк, До Клàденеца, До Крушàта, Дòлна махалà, До Мерàта, До сèло, До Кадънски азмàк, Дотлùка, До Тунджа, До Трàпа, Дрàкатà, Дългите исì, До шосèто, Дюзì (Дюзя) хисì, Дядобъчваровото (До воденìцатà), Ёкювска корìя, Емишèн (Мишèн) боàз, Зад байра, Зад корìятà, Исìите, Йол арасъ, Кабàта, Кадънков азмàк, Казлàча, Камъшлòка, Карà ач, Карà ормàн, Карà тарлà, Карà чатарлà, Карсанлийски лозя, Качàка, Каишлà тарлà, Келемìята, Керменлийски път, Клàденеца, Козàрови крìули, Комсàлите, Крушàка, Крòстум път, Кулàка, Кумлùка, Кум тарлà, Куру Тунджа, Кърджàза, Кòсите исì, Лòзенски път, Марàиите, Мерàта, Мешелìка, Мечкарски бозалтк, Мечкарски път, Мечкарско вървице, Могìлатà, Нàновото, Николàевска корìя, Панаретовци (Карсанлий), Под байря, Под Бахчàта, Под Марàиите, Стàврева върбà, Стàрите лозя, Султàнкатà, Султàнското, Султàн тарлà, Сьбева бряг, Тахтаджìй йолу, Топ кору, Тунджа, Тунджалткà, Турсунлийски път, Удàвения герèн, Узун байр, Хардалìята, Червèнатà пръст, Чардàк тарлà, Шар гьолджук, Юрта, Яматà.*